

Димчо Дебелянов

Усмихнати вълни

Усмихнати вълни край цветни брегове –
с протяжно-сладък звън настъпя златний ден
– из тайни далнини глас нежен ме зове...
– Що значи този сън, тъй странно замъглен?

Не си ли това, море на моите дни,
утихнало в нощта след бурний свой кипеж,
и с пламенни слова към светли бъднини,
възлюбена мечта, не ти ли ме зовеш?

Нима ще бликне пак в гърди предишна мощ,
ще вдигнат ли чела цветя на пролетта,
отхранени сред мрак, повехнали сред нощ,
под ледните крила на скръб и самота?

Да вярвам ли? ... Вълни край цветни брегове,
с протяжно-сладък звън настъпя златний ден.
Из тайни далнини глас нежен ме зове...
– Що значи този сън, тъй странно замъглен?

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6108>]